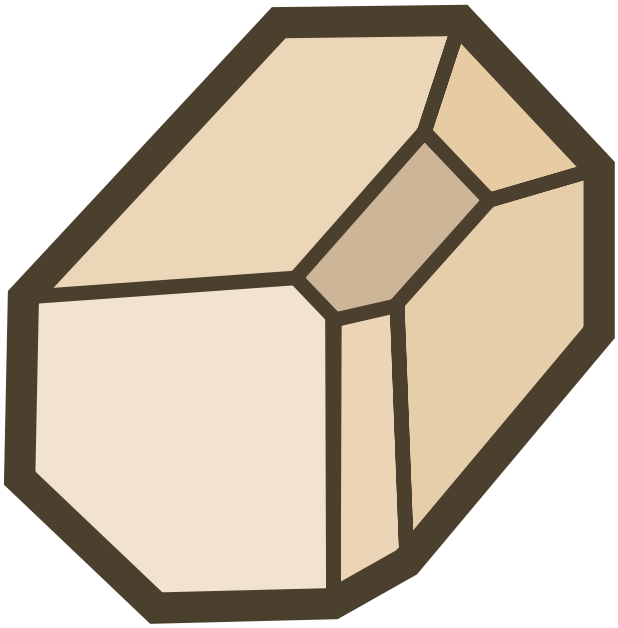

AXINIT

skautské středisko Brno

BULLETIN 2021

ÚVODNÍ SLOVO

Dostává se Vám do ruky opět náš nový Bulletin a s ním i mnoho nových informací o činnosti našich oddílů, i o tom, co jsme v posledním roce dělali. Chtěl bych, aby Ti, kteří jej budou číst, věděli, že okolo nich je spousta ochotných a všímavých lidí, kteří dovedou nezištně pracovat při výchově našich dětí a činit tak společnost lepší. Budu moc rád, když v dnešní době, která je plná chmurných zpráv a temných zítřků, v podobě klimatické krize, ekonomických problémů a stavu politiky, budete vidět, že se naše dílo daří, je prospěšné a přináší ovoce. Proto všem našim čtenářům i našim členům a vedoucím přeji, schopnost umět se radovat i z malých úspěchů a touto radostí nakazit další. Aby všichni okolo nás měli dobrou náladu.

Pavel Kulhánek

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

Junák – český skaut, středisko Axinit Brno, z. s.
zapsaný ve spolkovém rejstříku u Městského soudu v Praze, odd. L, vložka 38564 z 1. 1. 2014
lze nás dohledat na portálu www.justice.cz

Se sídlem:	Kroftova 14, 616 00 Brno
Korespondenční adresa:	Dobrovského 412, 664 01 Bílovice nad Svitavou
IČ:	605 57 125
Bankovní spojení:	č.ú. 4 010 038 908 / 2010, FIO a.s.
WWW stránky:	http: //axinit.skauting.cz
E-mail:	pavel.kulhanek@atlas.cz

Personální obsazení střediska:
(střediskový sněm se konal 1. 10. 2019)

Vedoucí střediska:	Pavel Kulhánek
Zástupce vedoucího střediska:	Václav Chvíla
Předseda revizní komise:	Martin Slováček
Člen revizní komise:	Dana Šrůtková
Člen revizní komise:	Pavel Hodek

Jmenovaní zpravodajové vedoucím střediska

Hospodář	Václav Sychra
Organizační zpravodaj	Václav Chvíla
Výchovný zpravodaj	Martin Novák
Zdravotní zpravodaj	Vít Kulhánek
Zpravodaj pro dotace a granty	Ondřej Sychra
Správci srubu Brzkov	Štěpán Kubín a Dominik Vojta
Správce srubu Rybník	Jakub Kulhánek

Vedení jednotlivých dětských oddílů:

Vedoucí 1. dívčího oddílu Brno:	Veronika Mikulíková
Vedoucí 88. chlapec. oddílu Brno:	Dominik Vojta
Vedoucí 89. chlapec. oddílu Brno:	Daniel Navrátil
Vedoucí 1. dívčího odd. Bílovice:	Marie Laura Novotná
Vedoucí 1. chlapec. odd. Bílovice:	Jakub Kulhánek

HOSPODAŘENÍ 2020

Výdaje		Příjmy	
Investice	62 tis. Kč	Příspěvky	55 tis. Kč
Materiál a inventář	159 tis. Kč	Dary	25 tis. Kč
Služby a opravy	94 tis. Kč	Dotace	260 tis. Kč
Hlavní činnost – akce	374 tis. Kč	Příjem z akcí	430 tis. Kč
Celkem výdaje	**689 tis. Kč**	**Celkem příjmy**	**770 tis. Kč**
Rozdíl – ztráta:	**+ 81 tis. Kč**		

Aktiva	k 31. 12. 2020	k 31. 12. 2019
Nemovitosti + HIM	1.381 tis. Kč	1.319 tis. Kč
Běžné účty	493 tis. Kč	404 tis. Kč
Pokladna	7 tis. Kč	15 tis. Kč
Celkem – součty	**1.578 tis. Kč**	**1.738 tis. Kč**

Pasiva	k 31. 12. 2020	k 31. 12. 2019
Vlastní jmění	1.881 tis. Kč	1.738 tis. Kč
Půjčky	0 tis. Kč	0 tis. Kč
Jiné závazky	0 tis. Kč	0 tis. Kč
Celkem – součty	**1.881 tis. Kč**	**1.738 tis. Kč**

Komentář k údajům:

V dotacích je uvedena i mimořádné dotace města Brna na stavbu studny na tábořišti Brzkov ve výši 53.000,- Kč.

Členské příspěvky vybrané od členů byly ve výši 154,5 tis. Kč a z této částky bylo 99,5 tis. Kč odvedeno na vyšší organizační složky Junáka a částka, která zůstává středisku, činí 55 tis. Kč

Přehled o majetku a závazcích a přehled o příjmech a výdajích za jednotlivé roky (i roky minulé) je pravidelně zveřejňován na portále www.justice.cz u našeho spolku.

Pavel Kulhánek

STATISTIKA A ZÁZEMÍ

Registrace k 31. 1. přísl. roku	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Celkový počet členů	153	159	170	183	203	210
z toho děti a mládež do 18 let	121	127	137	143	153	157
z toho junioři ve věku 19–26 let	12	14	14	17	23	27

Klubovny:

Údolní 24, Brno (vlastní nemovitost)	klubovny 1. dívčího oddílu Brno a 89. chlapeckého oddílu Brno
nám. Míru 7 – fara, Brno (pronájem)	klubovna 88. chlapeckého oddílu Brno
Tyršova 413 – fara, Bílovice (pronájem)	klubovna 1. dívčího a 1. chlapeckého oddílu Bílovice n. Svit.

Tábořiště:

Louka se základnou Brzkov (vlastní nemovitost)	pořádání letních táborů i víkendových akcí
Louka Žižkovo Pole (dlouhodobý pronájem)	pořádání letních táborů s tee-pee stany
Louka se základnou Rybník (vlastní nemovitost)	pořádání letních táborů i víkendových akcí

1. DÍVČÍ BRNĚNSKÝ ODDÍL AVES

V roce 2021 stejně jako minulé roky nebyla nouze o silné zážitky. Ne vždy tak osobní, ale možná o to více niterné.

I přes všechny „houm ofisy“, online výuku, distancování se, skrývání úsměvů za rouškami (schválně, kdo z vás se v covidu naučil smát očima?) a odloučení se nám dařilo se potkávat aspoň na drátech internetu či postaru pomocí dopisů. Všechny jsme se ale těšily na to, až se budeme moct setkávat osobně. V květnu se nám to konečně podařilo a po pár schůzkách a zakončovacím výletě jsme se třásly nedočkavostí na tábor.

Téma tábora je pro holky tradičně překvapením. Vzhledem k tomu, že jsme byly celý rok zavřené buď doma, v okrese nebo v naší krásné matičce české, rozhodly jsme se s vedením, že by bylo vhodné vycestovat někam daleko. Samozřejmě, mohly jsme si vybrat nějakou exotickou destinaci s pláží, mořem a hromadou rybiček. Co bychom to ale byly za skautky?

Písek a nějaké ty rybičky jsme na táboře měly, ale rozhodně ne tak, jak si asi představíte. Rozhodly jsme se totiž, že destinace na Zemi jsou moc blízko, a proto poletíme na Mars. Naše základna byla nádherná, vybavená nejmodernějšími přístroji. Hned jsme se pustily do úkolu, který nás tu čekal – prozkoumání a tím i lepší pochopení Marsu. Už po několika dnech se ale začalo dít cosi divného. Při sbírání vzorků jsme narážely na zvláštní blyštivé postavy. Nejdříve nám škodili, ale později jsme se s těmito Marťany nakonec spřátelily a pomohly jim nalézt a vyklubat veledůležité vejce, poklad jejich kultury. Tím naše mise na Marsu skončila a my putovaly do svých domovů.

V půlce září jsme se setkaly na Zahajovacím výletě v nové sestavě. Část vedení se rozhodla dál aktivně nevést, ale naštěstí je nás dost na 3 družinky – Sýkorky,

1. DÍVČÍ BRNĚNSKÝ ODDÍL AVES

Čejky a Poštolky. Sýkorky (světlušky 1. - 3. třída) se nám přes léto rozrostly a momentálně jich je v družince 10. Čejky přešly naplno ke skautskému programu a z Poštolek se letos stala nová Rangers družinka.

Co přinese další skautský rok, to by z křišťálové koule nevyčetla ani profesorka Trelawneyová. Jsme si ale jisté, že z něj vytěžíme, co se dá, a naplno si ho užijeme.

Veronika Mikulíková „Letty“

1. DÍVČÍ ODDÍL BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Skautský rok jsme zahájily společným výletem s chlapeckým oddílem na Hády. Než jsme stihly první říjnovou výpravu, covid nám stejně jako loni naši běžnou činnost přerušil. Opatření vlády nás však nemohla zastavit.

Makrely a Kambalky se opět přesunuly do online prostoru a pokračovaly formou online schůzek, zatímco Tresky měly program prostřednictvím dopisů.

Přes nepříznivou situaci jsme si užily nespočet online schůzek a výprav s programy, jaké jsme si předtím jen těžko dokázaly představit, a objevily spoustu nových možností. Zjistily jsme, že většina běžných her se dá hrát i online, ale měly jsme i rukodělky a Kambalky dokonce společně vařily nebo dělaly chemické pokusy.

Před Vánoci jsme se stihly potkat přes všechna omezení i prezenčně a užít si netradiční vánoční schůzky, které jsme vzhledem k opatřením většinou strávily venku a Makrely si ji navíc zpříjemnily táborákem s opékáním špekáčků. Sardinky měly krátký odpolední výlet, při kterém kromě dárků také zavzpomínaly u fotek na své první roky ve skautu.

Celooddílovou zvířátkovou nadílku jsme už bohužel nestihly a musely ji přesunout do online prostoru, kde jsme se poprvé sešly jako celý oddíl. Užily jsme si nejen vyrábění, ale také jsme si společně zatančily a zazpívaly.

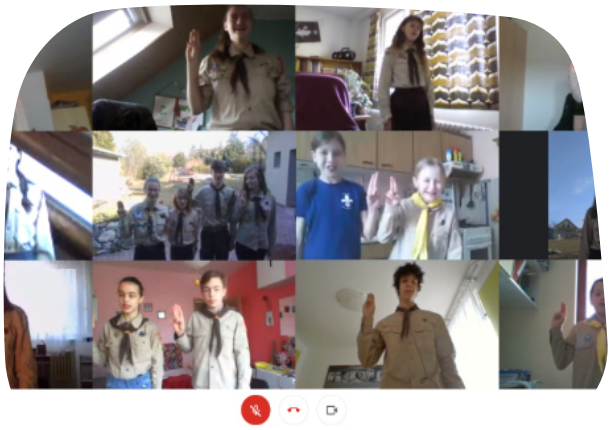

Ve druhém pololetí se začaly jednou za čtrnáct dní online scházet i Tresky a nakonec se přidaly i Sardinky. Makrely se kromě běžných online výprav a schůzek potkaly také na online přespávačce. Společně jame zavzpomínaly na minulé roky a holky ukázaly, co umí, na družinové talentshow. Ráno samozřejmě jako na správné přespávačce nemohla chybět ani rozcvička.

Na konci března měly Makrely online “Tábor v karanténě”. Nakonec se dne podle táborového

1. DÍVČÍ ODDÍL BÍLOVICE NAD SVITAVOU

režimu zúčastnili i členové ostatních družinek napříč oběma bílovickými oddíly. Kromě nástupů a službení se nám také podařilo uvařit si oběd nebo například uklidit okolí našeho bydliště.

Jakmile to bylo jen trochu možné, začaly jsme se opět scházet v naší klubovně. S celým oddílem jsme se vypravily na základnu v Chlébském, kde jsme zakončily náš skautský rok. Celý víkend nás provázel příběh zakleté bílé paní, takže jsme dokonce navštívily i hrad Pernštejn. Makrely ještě před prázdninami stihly přespávačku v klubovně.

O prázdninách jsme stejně jako minulý rok strávily čtrnáct dní na tábořišti u Rybníka. Po průchodu bránou jsme se dostaly do světa živlů a fantasy bytostí. Mělo to ale samozřejmě háček, ničili ho lidé, kteří sem přišli před námi. Naštěstí se nám pomocí našich živlů podařilo po velké zakončovací hře lidi porazit a opravenou bránou je poslat zpátky na Zem. Nakonec jsme prošly branou i my, připraveny vykročit do nového skautského roku.

Svoji celotáborovou hru měly i Sardinky, které v rolích členů rodiny přežily v Protektorátu Čechy a Morava celou druhou světovou válku a nakonec se zapojily i do odboje. Na konci letních prázdnin se ještě Sardinky společně s rovery z chlapeckého oddílu vydaly splouvat Sázavu.

Po táboře se nám skupina rádců rozrostla o Aničku, která se přidala k Lískulce a Maky do družinky Tresek. Kambalky povedou od nového roku Tkanička s Barčou a u Makrel zůstávají Bětka s Králíkem. Sardinky se budou scházet po domluvě jednou za měsíc na společné akci.

Přestože uplynulý rok proběhl trochu netradičně, zvládly jsme to a už se moc těšíme, jaké nové zážitky a zkušenosti nám přinese ten letošní.

Klára Tomášková „Králík“

1. CHLAPECKÝ ODDÍL BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Zdraví 1. chlapecký oddíl!

Vloni se po podzimu plném nadějí náš oddíl bohužel opět ocitl v zajetí restrikcí, ovšem byli jsme mnohem připravenější než kdy dřív. Alespoň jsme však stihli na podzim uskutečnit zahajovací výpravu a představit nováčky jejich nastávajícím bratrům. Těch pár osobních schůzek na začátku školního roku nám umožnilo se znovu vidět a trochu si odpočinout od světel monitorů. Za to jsme nesmírně vděčni.

Bohužel nám covid nehrál do karet a museli jsme se vrátit zpět do online prostoru. Naštěstí se nám během letní pauzy podařilo sestavit systém, který udělal online éru mnohem jednodušší a organizovanější. Veškerá komunikace se přesunula na náš discord, takže se děti mohly hned po schůzce bavit o tom, co je nového, co je trápí a co těší. Schůzky se převážně odehrávaly zde, takže nebyl žádný problém s organizací, a děti neměly problémy se připojit. Kromě toho jsme ty menší kontaktovali i formou dopisů a úkolů, které je vytáhly ven do přírody a nabídly jim náměty na činnosti doma. Pro ty starší vznikl náš oddílový Minecraft server, kde si mohli všichni naši členové hrát, stavět a alespoň trochu interagovat mezi sebou. Na schůzkách jsme se pak zaměřili i na hlubší témata. Například Tuňáci se vzdělávali o bezpečnosti na internetu, rozpoznávání falešných zpráv a o skautských principech. Na konci roku, kdy se opatření konečně zmírnila, jsme stihli ještě pár družinových výletů, za což jsme moc rádi.

Tábor naštěstí proběhl bez problémů, postavili jsme mostek, udělali pořádné branky na fotbal, a hlavně v roli vikingů úspěšně dobyli a osídlili Velkou Británii.

Jako třešnička na dortu se uskutečnila jedna z prvních akcí našeho nového roverského kmene: vyrazili jsme v kánoích napospas sázavským šlajsnám, jezům a šutrům. Ačkoliv někteří z nás měli na začátku minimální znalost pádlování či krutostí říčního proudu, nakonec jsme, i díky našim zkušenějším kamarádům, vyvázli bez ztrát na životech.

I když byl tento rok stejně jako minulý nelehký, myslíme, že náš oddíl se zvládl poprat s pandemií úspěšně. Hledíme optimisticky na příští rok a těšíme se na další zážitky, které přeci jen online prostředí poskytnout nemůže, zážitky, pro které jsme skauti.

Josef Husták „Pepuš“

88. CHLAPECKÝ ODDÍL BRNO

Ačkoliv i průběh nového skautského roku narušila světová pandemická situace, nelze říci, že by členové 88. oddílu zůstali jen nečinně sedět.

Nejvýraznějším projevem touhy utéci od neustálé dálkové výuky k aplikovanému skautingu v přírodě byly pravidelné víkendové brigády na srubu. Během těchto několika dnů se některé části tábořiště – a zejména samotný srub – proměnily k nepoznání. Zde bude nejlépe, než přejdeme k podrobnostem, zmínit dobrovolníky z řad rodičů a vyjádřit vděčnost za neúnavnost, s níž se pracovních víkendů zúčastnili. Všem výše uvedeným patří díky celého vedení a všech, kdo tábořiště využívají.

Co se praktických výsledků týče: k původní dřevostavbě přibyl víceúčelový zastřešený přístavek. Rovněž byla zakončena dlouhá etapa prací spojených s budováním vlastní studny přímo v srdci tábořiště. Ta je nyní již plně funkční a značně zjednodušila proces „získávání“ vody, který někdy navozoval dojem života kdesi daleko, kdysi dávno.

Zda si děti za pár let s láskou vzpomenou na dny, kdy musely těžké barely pracně nosit či vozit do kopce a přes kořeny, nelze říci. Nutno však podotknout, že doposud si nikdo ani slovem nestěžoval.

Ani intelektuální rozvoj členů nebyl zanedbán, což lze doložit hojnou účastí nejmladších členů vedení na rádcovských kurzech.

Navzdory velkému počtu zrušených akcí má o těch, které se uskutečnily, smysl mluvit; zejména o letním táboře. Ten se k všeobecné radosti nakonec odehrál v plné míře a dle původního plánu.

Letos děti vyměnily kroj za brnění a vydaly se coby římští legionáři do války. A jaký byl jejich cíl? Zbořit Kartágo a osolit zem. To se jim po dvou týdnech důkladné špionáže a sabotáží podařilo, což by samo o sobě bylo možné považovat za úspěch. Přesto lze za důležitější vítězství považovat štěstí a vervu, s nimiž se ti, jejichž další rok se nesl ve znamení distanční výuky, pouštěli do každého nového úkolu, každé hry.

Právě to nás naplňuje nadějí a přesvědčením, že bez ohledu na zdánlivou bezvýchodnost současné situace může být skauting nástrojem, jak utéci od stahujících se stěn, hučení počítačů a vrátit se do přírody a zažívat ty nejpřirozenější radosti dětského života pro ty, kteří o něj zčásti přišli.

Vojtěch Tonner „Forrest“

89. CHLAPECKÝ ODDÍL BRNO

Naším cílem je vést mladé kluky ve všestranném rozvoji a poskytnout jim prostředí, kde mohou být součástí party dobrých kamarádů. Proto se mohou každý měsíc těšit na nejrůznější akce, jako jsou kratší výlety v přírodě, přespávačky s filmy v klubovně, společné výlety s dalšími oddíly nebo nezapomenutelné víkendovky, na kterých se podívají na úplně nová místa. Stejně jako každý rok se mohou těšit na dvoutýdenní tábor v létě. Každý rok přináší nové výzvy a překážky a minulý rok nás zasáhla pandemie, ale navzdory tomu jsme zvládli pokračovat v činnosti přes online schůzky nebo online výlety a jsme na to připraveni i teď, pokud to zase bude nutné.

Náš oddíl se většinou skládal z menšího počtu členů, ale za poslední roky, a zejména tento, nám přibylo spoustu členů ze všech věkových skupin a aktuálně oddíl tvoří čtyři družiny, což je nejvíc v historii našeho oddílu. Máme dvě vlčácké a jednu skautskou. Ty se schází v klubovně jednou týdně.

Pak je tu ještě družina roverů, pro které vedoucí napsal grant "Via Ferrata Via Servizzi" (Cesta ferratou, cestou služby), kdy se za peníze koupilo ferratové a lezecké vybavení. Roveři se skrz tento projekt učí novou dovednost -- lezení na skalách. Zároveň je to spojeno s cestou k roverské dospělosti, kdy poznávají sebe, učí se odpovědnosti za sebe a společnost, ve které žijí podle roverského hesla „Sloužím!". Pořád se ale v oddíle držíme spíš tohoto menšího počtu, který nám umožňuje se více zaměřit na každého člena individuálně, na jeho specifické potřeby a vlastnosti. Zároveň jsou díky tomu naše akce pohodové a kluci se cítí příjemněji, protože se se všemi znají.

Kromě pravidelných schůzek a akcí, které jsou každý měsíc, pořádáme různé netradiční výpravy, jako je například zimní bruslení, vánoční pečení cukroví a tento rok nově podnikneme i návštěvu kovárny a zajezdíme si na motokárách. Jsme také hlavními organizátory skautského cyklistického závodu Zlaté šlapátko, který je kromě oddílů z našeho střediska každoročně otevřen i široké skautské veřejnosti. Minulý rok bohužel nebylo možné tuto akci uskutečnit kvůli pandemické situaci, ale doufáme, že tento rok to půjde.

89. CHLAPECKÝ ODDÍL BRNO

Když se přesuneme na začátek letošních prázdnin, tak jsme je zahájili naším každoročním letním táborem. Celoroční hra byla více moderní. Týkala se sociálních sítí a ukázala klukům jejich výhody a rizika skrz zábavnou a napínavou hru. Naše tábořiště je u Žižkova Pole u Přibyslavi. Dva týdny v lesích Vysočiny spíme v indiánských stanech teepee, hrajeme přes den spoustu zábavných her, učíme se, sportujeme a večer si užíváme záři teplého ohně. Po těchto skvělých čtrnácti dnech se vracíme se spoustou nových prožitků. Na tomto tábořišti jsme už přes třicet let a vždycky, když sem přicházíme, si tyto zážitky znovu připomeneme, a hlavně získáme nové. Tento rok jsme se například podívali do nového dívčího oddílu a strávili dva dny v jejich táboře, kde jsme si s nimi zahráli nezapomenutelnou vodní bitvu.

Jako všechny předchozí roky nám i ten letošní přnesl nové nápady, plány a výzvy. Chceme rozšířit naše družiny a podniknout nové náročnější akce. Jednou z výzev tohoto školního roku je předávání vedení oddílu roverům, kteří postupně dospěli, a v oddíle mají na starosti více a více zodpovědnosti. Věříme, že zvládneme uskutečnit všechny naše cíle a posunout náš oddíl dál.

Michal Ševeček „Majkl“

CO JSME V LETOŠNÍM ROCE VYBUDOVALI

Nejen nová studna na Brzkově

Jak jsem psal v minulém Bulletinu „voda je nutnost a bez ní to nejde“, proto již před dvěma roky byly zahájeny projektové práce a celý legislativní proces povolování. Současně v létě minulého roku, kdy jsme již měli vydané stavební povolení, začaly po skončení letních stanových táborů vrtací práce na nové studni a s tím související odvodnění. Též byly osazeny betonové skruže a poklop a začátkem listopadu i ruční tlaková pumpa a studna začala čerpat první vodu z hlubin země. O tom všem jste se dočetli v minulém Bulletinu.

A co se dělo dále? Pokusím se s Vámi podělit, zejména o letošní jarní měsíce.

1. Bylo nezbytné dotáhnout legislativní proces. Zaprvé vyřídit v Jihlavě rozhodnutí, kterým se našemu středisku povoluje odebírat podzemní vody, podle zákona o vodách. Tento dokument jsme dne 20. 11. 2020 získali a máme tak povoleno, že si každý rok můžeme napumpovat až 225 m³ vody. To asi nezvládneme, ale je zde dostatečná rezerva, kdyby byla velká žízeň. Současně jsme nechali zpracovat rozbor vody, u které se nám potvrdilo, že voda má velmi dobré vlastnosti a nula = 0,00 miligramů dusičnanů v ní rozpuštěných. Tolerance měření provádějící laboratoře je 0,01mg, což hovoří o neznečištění vody hnojivy, s jakým jsem se ještě nesetkal.

Dále bylo třeba provést geodetické zakreslení polohy studny do katastrálních map, doložit doklady od realizace díla, certifikáty a atesty o shodě, opět rozbor vody a několik dalších dokumentů a mohli jsme již požádat o kolaudaci díla. Dne 16.3.2021 byla na místo samé Magistrátem města Jihlavy svolána závěrečná kontrolní prohlídka, na které bylo zkontrolováno, že dílo je provedeno dle schválené a povolené dokumentace, jsou doloženy veškeré požadované skutečnosti a dílo je plně funkční. Ing. Doskočil, který byl pověřeným pracovníkem vodoprávního úřadu a se kterým jsme společně vše zkontrolovali, byl velmi příjemný a korektní. Po cca 0,5 hodině bylo vše hotovo. Poté jsme už čekali na vydání kolaudačního souhlasu, který byl 18. 3. 2021 vydán a toto už byl poslední akt, který celý legislativní proces završil. Nyní si můžeme kdykoliv napumpovat čistou vodu a vzpomínat, jaké to bylo, když se voda vozila v kanystrech od studánky, anebo když netekla tak z papíren z Brzkova či od hřbitova z Nížkova.

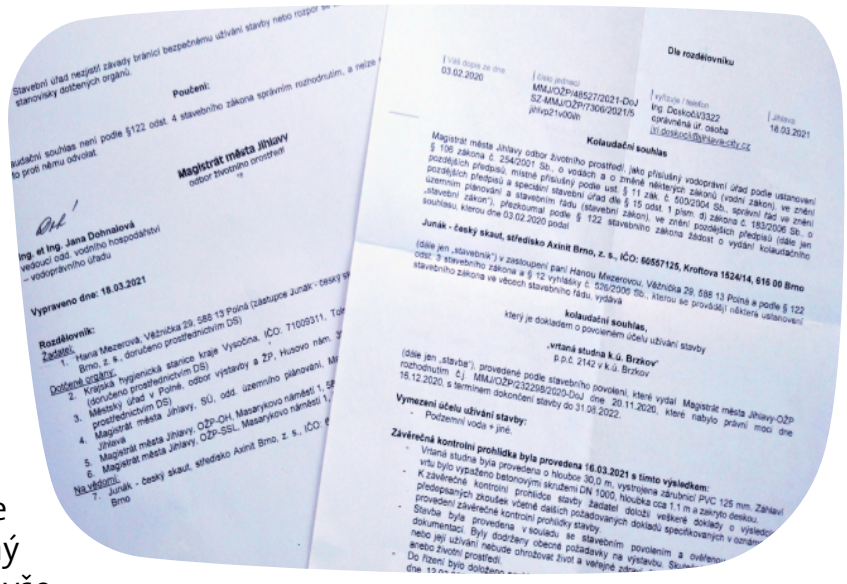

Dle rozdělovníku

Kolaudační souhlas

Magistrát města Jihlavy

Vypraveno dne: 18.03.2021

CO JSME V LETOŠNÍM ROCE VYBUDOVALI

2. Též bylo nezbytné upravit terén na tábořišti, rozvozit hlínu, povrchovou vrstvu vylepšit trávníkovým substrátem a podsít travním semenem. Současně jsem s několika dobrovolníky v sušším období zaléval vzcházející trávu, aby nezaschla, a poté jsme ji průběžně sekali, aby do tábora byla louka jako krásně zelený koberec. Tomuto úsilí jsme se věnovali celé jaro, kdy jsme každé 2 až 3 týdny pořádali s 88. oddílem a velmi ochotnými rodiči dětí, pravidelné brigády. Zde chci moc poděkovat členům 88. oddílu i několika, většinou těm stejným rodičům, za jejich velikou pomoc, bez které by se to nepodařilo. Víkendy mezi těmito oficiálními brigádami byly vyplněny soukromými brigádami, při kterých mi moc pomáhali moji 3 synové – Jakub, Honza a Marek a tímto jim chci též poděkovat. Protože letošní rok byl pro růst trávy velmi příznivý a počasí nám hodně pomohlo, bylo tábořiště před zahájením letních turnusů jako nové.

3. Další z našich prací byla i stavba multifunkčního přístřešku – prodloužení stávající jídelny a současně i oprava pláště střechy stávající základny. V minulém roce se mi podařilo uspět s projektem stavebních oprav základny Brzkov u MŠMT ČR (Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy) a získali jsme na tyto práce dotaci 120.000 Kč, za což jsem moc rád. Už od brzkých jarních měsíců začala úprava pláně pro přístřešek, vykopání a zabetonování nových patek a osazení kotevních želez pro budoucí dřevěné sloupy přístřešku. Hned po Velikonocích jsme dovezli z pily ve Velké Losenici nařezanou vazbu na krov a záklop a práce mohly začít. Veškeré tesařské, pokrývačské i klempířské práce jsme si dělali sami a musím konstatovat, že kluci byli moc šikovní a byla radost s nimi dílo realizovat. Více je to asi patrné z několika připojených fotek anebo nejlepší je se na místo samé podívat. Současně jsme opravili poškozené místo ve střeše na stávajícím srubu a celá střecha dostala nový plášť, v podobě asfaltového pásu s pískovým posypem.

CO JSME V LETOŠNÍM ROCE VYBUDOVALI

4. Samostatnou kapitolou byla oprava příjezdové cesty v délce cca 200 metrů, která byla totálně zničena lesní těžařskou technikou. Bohužel cesta nebyla na takové zatížení vůbec stavěna a výsledkem byly místy až 70 cm hluboké koleje. Cesta se stala naprosto neprůjezdnou. Bohužel vlastníkem cesty je místní obec a cestu jsme potřebovali zejména my. Těžařské firmy i lesní správa se k situaci neznala a konstatovala, že s tím nyní nelze nic dělat a poté, někdy v budoucnu to prý trochu opraví. Bohužel, my jsme potřebovali připravovat tábory a vše související a proto jsme tento velký problém museli řešit. Domluvil jsem v práci za režijní cenu zapůjčení čelního nakladače UNC a nákladního vozidla MAN s pohonem všech kol 4 x 4, domluvil přátelskou cenu v nedalekém lomě v Hrbově za kamenivo. Následně nejprve v březnu a poté ještě jednou v dubnu jsme navozili celkem přes 200 tun hrubého štěrku a nakladačem jej rozhrnuly a zhutnily a tímto způsobem vyrovnaly a zpevnily cestu. Závěrem se provedl ještě posyp drob nějším kamenem (odvalem 0 – 63mm) a cesta se tím upravila do finální podoby. Nyní je cesta bezproblémově průjezdná i osobními vozidly, nutnými pro servis při provozu letních táborů. Závěrem chci velice poděkovat majiteli firmy N.K.STAV za půjčenou těžkou techniku, protože jinak by nebyla oprava možná. Při standardním objednání by byla cena za půjčení mechanizace více než dvojnásobná a navíc těžko sehnatelná.

5. Posledním počinem bylo zahájení obnovy stávajících stanů. Díky úspěšnému dotačnímu projektu, který jsem v jarních měsících podával na Jihomoravský kraj, nám byla v závěru června tohoto roku přiznána dotace na pořízení 5 nových podsadových stanů. S ohledem na čas, budou nové stany postaveny až na táborech v příštím roce. Rád bych s jejich obnovou pokračoval i dále, protože ty nejstarší podsady ještě pamatují naše táboření na tábořišti v Matějovci – v jižních Čechách, kam jsme jezdily v letech 1983 až 1992. V rámci brigád byly vyrobeny nové

CO JSME V LETOŠNÍM ROCE VYBUDOVALI

podlahy ke stanům, na které se stan staví, které současně vyrovnávají nerovnosti terénu a izolují stan od vlhka a chladu a zabezpečují lepší pohodu ve stanech. Proto se příští rok můžete těšit na 5 nových stanů, které jsou stejné jako na našem dalším tábořišti na Rybníku. Rádi bychom v horizontu 3 – 4 let, provedli jejich celkovou obměnu.

A co ještě zbývá? Nyní ještě chybí dokončit odvoz přebytečné hlíny za přístavkem, vyčistit okolí tábořiště po těžbě a dodělat některé udržovací práce, opravit břehy potoka či drobné táborové stavby. Myslím, že za poslední 2 roky se toho na Brzkově událo opravdu hodně a jsem moc rád, že už je dílo hotovo a též moc děkuji všem, kteří mi s realizací všeho uvedeného pomáhali. Děkuji i své rodině, že se mnou měla trpělivost, že jsem téměř každou sobotu i mnoho všedních dnů trávil na Brzkově nebo okolo něj, často i s využitím dalších členů. Doufám, že celá základna i tábořiště budou ještě mnoho let sloužit oddílům našeho střediska. Příští rok to bude už 30 let, co jsme louku společně s Františkem Bubeníkem, Markem Kučerou a Vítem Kulhánkem našli a řekli jsme si, že chceme, aby nám říkala „Pane“ a stala se základnou a tábořištěm pro budoucí generace chlapců a dívek.

Pavel Kulhánek

©
2021